

**Κυριακή 14 Ὀκτωβρίου. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων τῶν εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Ἐβδόμην Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων. Ἦχος β'. Ἐωθινὸν η'.**

**Σημείωσις:** Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου θὰ ψαλλεῖ εἰς τὸ ἀποδείπνον ἢ ὅταν βούληται ὁ ἐκκλησιαάρχης.

**Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν**

**Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ**

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα...Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν... δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· Τὰς μυστικὰς σημερον...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Ὡ τοῦ μεγίστου μυστηρίου!...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστὲ Σωτὴρ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Πάντων θλιβομένων ἢ χαρά...Πᾶσαν ἀνομίαν ἀφειδῶς...Ἄλλο καταφύγιον Ἄγνη... Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· Τὴν ἐτήσιον μνήμην σημερον...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ὁ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον· Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον...Δόξα...τῶν Πατέρων· Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...Ἀπόλυσις.

**Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ**

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Μορφωθεὶς ἐκ σοῦ τὸ καθ' ἡμᾶς...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου

τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Μετὰ τὸ Πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι... Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῆ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

### Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ὅλον, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα...Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν...ἀνατολικὸν στιχηρὸν ἕν· Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα...τῶν Πατέρων προσόμοια ς'. Τὰς ἑπτὰ Συνόδους...Τὸ τοῦ Νόμου γράμμα παισὶν Ἑβραίων...Τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐκ τῶν πραγμάτων...Ἦρκεσε καὶ μία ζωὴν ἐμπνεύσαι...Τὸν διηρημένον Χριστοῦ χιτῶνα...Τοὺς Μακεδονίους καὶ Νεστορίους...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· Τὰς μυστικὰς σήμερον...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...Εἴσοδος· Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εὐθύς τὰ ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων· **α.** Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτευσαι Λῶτ...(Γενέσως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιδ' 14), **β.** Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ...(Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. α' 8), **γ.** Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ...(Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ι' 14). Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα...τῶν Πατέρων· Ἀποστολικῶν παραδόσεων...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας...Ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστέ, φανεῖς καθηλωμένος...Ζωοδότα Χριστέ, ἐκουσίως πάθος ὑποστάς...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Νεῦσον παρακλήσεσι...Τὸ· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον· Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον...Δόξα...

τῶν Πατέρων· Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Καὶ νῦν...τὸ Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

**Μὴ τελουμένης ἀγρουπνίας,** ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τὴν τριπτὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Μετὰ τὸ Πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

### **Ἐν τῷ ὄρθρῳ**

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον...Δόξα...τῶν Πατέρων· Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...Δόξα· Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸν λίθον τοῦ μνήματος...Δόξα· Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ

ἤχου· Μετὰ τὸ Πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπαντα ἢ τάξεις τοῦ ἑωθινοῦ ἢ Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Αποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

**Εἶτα οἱ κανόνες·** ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ ὁ τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, καὶ τῶν Πατέρων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς ς' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ἰβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν... Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ἀνέστης Σωτὴρ ἐκ τάφου Παντοδύναμε...καὶ ὁ οἶκος· Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων...Εἶτα τὸ κάθισμα τῶν Πατέρων· Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ταχὺ ἡμᾶς προφθάσον... Ἀφ' ἑκτῆς τὸ κοντάκιον τῶν Πατέρων· Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀρρήτως...καὶ ὁ οἶκος· Θέλων ὁ πανοικτιρμῶν Θεὸς ἡμᾶς διεγείρειν ἀεὶ... Συναξάριον πρῶτον τῆς ἡμέρας καὶ εἶτα τῶν Πατέρων. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

**Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...** ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ ἦ' ἀναστάσιμον· Δύο Ἀγγέλους βλέψασα...τῶν Πατέρων· Πατέρες οὐρανόφρονες...καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· Πρεσβείαις ὑπεραγαθῆ...Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστώμεν στίχους ἦ' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις... Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι...Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε...Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε...τῶν Πατέρων προσόμοια γ'· Ὅλην συγκροτήσαντες... Ὅλην εἰσδεξάμενοι... Ὅλην συλλεξάμενοι...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρία...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι· ἐν ἧ μετὰ τὸ Θεοτοκίον· Τι σὲ καλέσωμεν ὁ Κεχαριτωμένη...ψάλλομεν τὸ ἦ' Ἑωθινὸν ἰδιό-

μελον· Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα...Εἶτα· Τὰ διαβήματά μου...καὶ τὰ λοιπὰ τῆς α' ὥρας.

### Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον...Δόξα...τῶν Πατέρων· Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὡρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Μετὰ τὸ Πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι...

### Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἐκ τῆς ς' ὥδης τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων, εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον...τῶν Πατέρων· Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Μετὰ τὸ Πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι...Δόξα τὸ κοντάκιον τῶν Πατέρων· Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀρρήτως...Καὶ νῦν· Προστασία τῶν χριστιανῶν...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῶν Πατέρων. Απόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν Πατέρων, Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ἥτοι: Ἀπόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ...(Κορ. ια' 31-33, ιβ' 1-9), ὁ ζῆτει τῇ δεκάτῃ ἐνάτῃ Κυριακῇ τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ **β'**. τῶν Πατέρων· Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαι σὲ διαβεβαιοῦσθαι...(Τίτ. γ' 8-15), ὁ ζῆτει τῇ 11ῃ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Εὐαγγέλιον· τῆς Κυριακῆς· Ἐξῆλθεν ὁ σπειρῶν τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ...(Λουκ. η' 5-15), ὁ ζῆτει τῇ τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶ Εὐαγγελίων. Εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως...τὸ· Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...Εἶδομεν τὸ φῶς... Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Ἐψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.